WYROK TRYBUNAŁU (pierwsza izba)

z dnia 9 czerwca 2011 r.*

W sprawie C-115/10

mającej za przedmiot wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, na podstawie art. 267 TFUE, złożony przez Főrosi Bíróság (Węgry) postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2009 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 3 marca 2010 r., w postępowaniu:

Bábolna Mezőgazdasági Termelő, Fejlesztő és Kereskedelmi Zrt.

przeciwko

Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve,

* Język postępowania: węgierski.

TRYBUNAŁ (pierwsza izba),

w składzie: A. Tizzano, prezes izby, A. Borg Barthet (sprawozdawca), M. Ilešič, M. Safjan i M. Berger, sędziowie,

rzecznik generalny: J. Mazák,
sekretarz: A. Calot Escobar,

rozważywszy uwagi przedstawione:

— w imieniu rządu węgierskiego przez Z. Fehéra oraz K. Szíjjártó, działających w charakterze pełnomocników,

— w imieniu Komisji Europejskiej przez H. Tserepę-Lacombe oraz A. Siposa, działających w charakterze pełnomocników,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 10 lutego 2011 r.,

wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni rozporządzenia Rady (EWG) nr 3508/92 z dnia 27 listopada 1992 r. ustanawiającego zintegrowany system zarządzania i kontroli pewnych systemów pomocy Wspólnoty

(Dz.U. L 355, s. 1) oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 1259/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 160, s. 113).

2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy Bábolna Mezőgazdasági Termelő, Fejlesztő és Kereskedelmi Zrt. (zwaną dalej „Bábolną") a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve (urzędem do spraw rolnictwa i rozwoju wsi, zwanym dalej „Hivatal") w przedmiocie udzielenia Bábolnej uzupełniającej krajowej pomocy na rok 2004.

Ramy prawne

Uregulowania Unii

Decyzja 2004/281/WE

3 Decyzja Rady 2004/281/WE z dnia 22 marca 2004 r. dostosowująca Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej i zmian w traktatach, na których opiera się Unia Europejska, w następstwie reformy wspólnej

polityki rolnej (Dz.U. L 93, s. 1), została wydana na podstawie art. 2 ust. 3 Traktatu w sprawie przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej, podpisanego w Atenach 16 kwietnia 2003 r. (Dz.U. L 236, s. 17), i art. 23 odnoszącego się doń aktu przystąpienia (Dz.U. L 236, s. 33, zwanego dalej „aktem przystąpienia").

4 Decyzja ta przewiduje między innymi w art. 1 pkt 5 zastąpienie przepisów zmieniających rozporządzenie nr 1259/1999 zawartych w pkt 27 rozdziału 6 część A załącznika II do aktu przystąpienia przepisami zmieniającymi rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. L 270, s. 1, oraz sprostowanie Dz.U. 2004, L 94, s. 70) w celu uwzględnienia zmian wprowadzonych do przepisów z zakresu wspólnej polityki rolnej (WPR) w wyniku przyjęcia, po podpisaniu instrumentów akcesyjnych, tego ostatniego rozporządzenia.

5 Motyw 10 decyzji 2004/281 stanowi:

„Aby zachować spójność uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich, po wprowadzeniu nowego systemu jednolitej płatności należy wprowadzić pewne dostosowania. Mianowicie, niezbędnym jest dostosowanie mechanizmów zawartych w akcie przystąpienia, tak aby zapewnić, by takie uzupełniające płatności mogły być realizowane zgodnie z zamierzeniami według trzech różnych scenariuszy: po pierwsze »klasycznego« systemu płatności bezpośrednich, po drugie opcji regionalnej nowego systemu płatności jednolitej i po trzecie systemu jednolitej płatności obszarowej".

Rozporządzenie nr 1782/2003

6 Rozporządzenie nr 1782/2003 uchyliło rozporządzenia nr 3508/92 i nr 1259/1999 ze skutkiem od dnia 1 maja 2004 r.

7 Zgodnie z motywem 21 rozporządzenia nr 1782/2003:

„Systemy wsparcia w ramach [WPR] przewidują bezpośrednie wsparcie dochodowe mające na celu w szczególności zapewnienie odpowiedniego standardu życia dla społeczności rolniczej. Cel ten jest ściśle związany z zachowaniem obszarów wiejskich. […]".

8 Artykuł 1 rozporządzenia nr 1782/2003, w wersji zmienionej decyzją 2004/281 (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1782/2003"), stanowi:

„Niniejsze rozporządzenie określa:

— wspólne zasady dotyczące płatności bezpośrednich w ramach systemów wsparcia dochodowego [WPR], które są finansowane ze środków Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), wymienione w załączniku I, z wyjątkiem tych przewidzianych na mocy rozporządzenia (WE) nr 1257/1999;

— wsparcie dochodowe dla rolników (zwane następnie »systemem płatności jednolitych«);

— przejściowe, uproszczone wsparcie dla dochodów rolników w nowych państwach członkowskich (dalej zwane »systemem jednolitej płatności obszarowej«)

[…]".

9 Zgodnie z art. 2 rozporządzenia nr 1782/2003:

„[…] mają zastosowanie następujące definicje:

a) »rolnik« oznacza osobę fizyczną lub prawną, bądź grupę osób fizycznych lub prawnych, bez względu na status prawny takiej grupy i jej członków w świetle prawa krajowego, których gospodarstwo znajduje się na terytorium Wspólnoty, określonym w art. 299 [WE], oraz które prowadzą działalność rolniczą;

b) »gospodarstwo« oznacza wszystkie jednostki produkcyjne zarządzane przez rolnika, które znajdują się na terytorium tego samego państwa członkowskiego;

c) »działalność rolnicza« oznacza produkcję, hodowlę lub uprawę produktów rolnych, włączając w to zbiory, dojenie, chów zwierząt oraz utrzymywanie zwierząt dla celów gospodarczych, lub utrzymywanie gruntów w dobrej kulturze rolnej zgodnej z ochroną środowiska, zgodnie z art. 5;".

10 W tytule II rozporządzenia nr 1782/2003 zatytułowanym „Przepisy ogólne" znajduje się art. 22 noszący tytuł „Wnioski o pomoc", którego ust. 1 stanowi:

„Każdego roku rolnik składa wniosek o płatności bezpośrednie podlegające zintegrowanemu systemowi, wyszczególniając, stosownie do sytuacji:

— wszystkie działki rolne gospodarstwa,

— liczbę i kwotę uprawnień do płatności,

— wszelkie inne informacje przewidziane na mocy niniejszego rozporządzenia lub przez odnośne państwo członkowskie".

11 Artykuł 28 rzeczonego rozporządzenia, zatytułowany „Płatność", stanowi w ust. 1:

„O ile nie zostało to inaczej uregulowane w niniejszym rozporządzeniu, płatności dokonywane w ramach systemów wsparcia wyszczególnionych w załączniku I są przekazywane w całości na rzecz beneficjentów".

12 Tytuł III rozporządzenia nr 1782/2003 jest poświęcony systemowi płatności jednolitych. Zgodnie z art. 44 ust. 1–3 tego rozporządzenia:

„1. Każde uprawnienie do płatności na kwalifikujący się hektar daje prawo do otrzymania płatności w kwocie określonej przez uprawnienie do płatności.

2. »Kwalifikujący się hektar« oznacza grunty rolne gospodarstwa obejmujące grunty orne i trwałe pastwiska, z wyjątkiem powierzchni pod uprawami trwałymi, lasami oraz powierzchni wykorzystywanych do celów nierolniczych.

3. Rolnik zgłasza działki odpowiadające kwalifikującemu się hektarowi powiązanemu z uprawnieniem do płatności. Z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej lub okoliczności nadzwyczajnych działki takie powinny pozostawać w dyspozycji rolnika przez okres co najmniej 10 miesięcy, począwszy od daty, która zostanie określona przez dane państwo członkowskie, przy czym data ta nie może być wcześniejsza niż dzień 1 września roku kalendarzowego poprzedzającego rok złożenia wniosku dotyczącego uczestnictwa w systemie płatności jednolitych".

13 Tytuł IVa rozporządzenia nr 1782/2003 nosi tytuł „Wprowadzenie systemów wsparcia w nowych państwach członkowskich".

14 Zgodnie z art. 143a omawianego rozporządzenia:

„W nowych państwach członkowskich płatności bezpośrednie są wprowadzane zgodnie z następującym harmonogramem wzrostu wyrażonym w procentach poziomu płatności stosowanego w tym czasie we Wspólnocie w jej kształcie na dzień 30 kwietnia 2004 r.:

— 25% w 2004 r.,

— 30% w 2005 r.,

— 35% w 2006 r.,

— 40% w 2007 r.,

— 50% w 2008 r.,

— 60% w 2009 r.,

— 70% w 2010 r.,

— 80% w 2011 r.,

— 90% w 2012 r.,

— 100% od 2013 r.”.

15 Artykuł 143b, zatytułowany „System jednolitej płatności obszarowej”, stanowi w ust. 1–3:

„1. Podczas okresu stosowania, o którym mowa w ust. 9, i nie później niż w dniu przystąpienia nowe państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o zastąpieniu płatności bezpośrednich jednolitą płatnością obszarową, która jest obliczana zgodnie z przepisami ust. 2.

2. Jednolita płatność obszarowa jest wypłacana raz w roku. Jest ona obliczana poprzez podzielenie rocznej koperty finansowej ustalonej zgodnie z ust. 3 przez obszar użytków rolnych każdego z nowych państw członkowskich ustalony zgodnie z ust. 4.

3. Dla każdego z nowych państw członkowskich Komisja ustala roczną kopertę finansową:

— jako sumę funduszy dostępnych na dany rok kalendarzowy, na który przyznaje się płatności bezpośrednie w danym nowym państwie członkowskim,

— zgodnie z właściwymi zasadami wspólnotowymi i na podstawie parametrów ilościowych takich jak obszary bazowe, pułapy premii, Maksymalne Gwarantowane Ilości (MGI), określone w akcie przystąpienia i wynikającym z niego prawodawstwie Wspólnoty dla każdej płatności bezpośredniej, oraz

— dostosowaną poprzez uwzględnienie odpowiednich wielkości procentowych określonych w art. 143a dla stopniowego wprowadzenia płatności bezpośrednich".

16 Artykuł 143c omawianego rozporządzenia, zatytułowany „Uzupełniające krajowe płatności bezpośrednie i płatności bezpośrednie", stanowi:

„[…]

2. Nowe państwa członkowskie mają możliwość, za zgodą Komisji, uzupełnienia płatności bezpośrednich:

[…]

Całkowite bezpośrednie wsparcie, jakie rolnik może otrzymać w nowych państwach członkowskich po przystąpieniu na mocy odpowiedniej płatności bezpośredniej, obejmujące wszystkie uzupełniające krajowe płatności bezpośrednie, nie przekroczy poziomu wsparcia bezpośredniego, jakie przysługiwałoby rolnikowi na mocy odpowiedniej płatności bezpośredniej stosowanej w tym czasie w państwach członkowskich Wspólnoty w jej kształcie na dzień 30 kwietnia 2004 r.

[…]

4. Jeżeli nowe państwo członkowskie podejmie decyzję o stosowaniu systemu jednolitej płatności obszarowej, to takie nowe państwo członkowskie może udzielać uzupełniającej krajowej pomocy bezpośredniej na warunkach, o których mowa w ust. 5 i 8.

5. W odniesieniu do roku 2004 całkowita kwota na (pod)sektor uzupełniającej pomocy krajowej przyznanej w danym roku stosowania systemu jednolitej płatności obszarowej jest ograniczona przez kopertę finansową odpowiednią dla każdego (pod) sektora. Koperta ta jest równa różnicy między:

— całkowitą kwotą pomocy na (pod)sektor wynikającą z zastosowania ust. 2 lit. a) i b), w zależności od tego, które jest właściwe, i

— całkowitą kwotą wsparcia bezpośredniego, która byłaby dostępna w odpowiednim nowym państwie członkowskim dla tego samego (pod)sektora w danym roku w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej.

W odniesieniu do jakiegokolwiek roku następującego po roku 2005 nie stosuje się wymogu przestrzegania powyższego ograniczenia poprzez stosowanie kopert finansowych odpowiednich dla poszczególnych (pod)sektorów. Jednakże nowe państwa członkowskie zachowują prawo stosowania kopert finansowych odpowiednich dla poszczególnych (pod)sektorów, pod warunkiem że taka koperta finansowa odpowiednia dla danego (pod)sektora może odnosić się jedynie do:

— płatności bezpośrednich połączonych z systemem jednolitej płatności lub

— jednej lub więcej płatności bezpośrednich, które są lub mogą zostać wyłączone z systemu jednolitej płatności zgodnie z art. 70 ust. 2, lub mogą być częściowo wdrożone, jak to zostało określone w art. 64 ust. 2.

6. Nowe państwo członkowskie może podjąć decyzje, na podstawie obiektywnych kryteriów i za zgodą Komisji, o kwotach uzupełniającej pomocy krajowej, jaka ma być udzielona.

7. Upoważnienie wydane przez Komisję:

— wyszczególnia odpowiedni system krajowych płatności bezpośrednich podobnych do WPR, wtedy gdy ma zastosowanie ust. 2 lit. b),

— określa poziom, do którego uzupełniająca pomoc krajowa może być wypłacana, stawkę uzupełniającej pomocy krajowej i, w stosownych przypadkach, warunki jej udzielania,

— jest udzielane z zastrzeżeniem wszelkich dostosowań, jakie mogą okazać się konieczne w związku ze zmianami [WPR].

8. Żadne uzupełniające płatności krajowe ani pomoc nie mogą być udzielane na rzecz działalności rolnej, w stosunku do której Wspólnota w jej kształcie na dzień 30 kwietnia 2004 r. nie przewidziała płatności bezpośrednich.

[…]".

Uregulowania krajowe

17 Artykuł 3 ust. 1 lit. a) dekretu rządowego nr 6/2004 z dnia 22 stycznia 2004 r. dotyczącego ogólnych warunków przyznawania pomocy rolnej z Unii Europejskiej, pomocy uzupełniającej w odniesieniu do pomocy przydzielanej z budżetu krajowego i pomocy rolnej objętej kompetencją krajową (*Magyar Közlöny* 2004/7) przewiduje, iż kwalifikują się do pomocy objętej zakresem stosowania owego dekretu, w tym uzupełniającej pomocy krajowej, osoby prawne i przedsiębiorstwa nieposiadające osobowości prawnej, wobec których nie toczy się postępowanie układowe („csődeljárás"), upadłościowe („felszámolás"), postępowanie naprawcze („adósságrendezés") lub w sprawie dobrowolnej likwidacji („végelszámolás").

Postępowanie przed sądem krajowym i pytania prejudycjalne

18 Bábolna zwróciła się w dniu 28 maja 2004 r. do Hivatal z wnioskiem o przyznanie jednolitej płatności obszarowej i związanej z nią krajowej płatności uzupełniającej.

19 W dniu 1 września 2004 r. zostało wszczęte postępowanie likwidacyjne wobec Bábolnej na podstawie decyzji rządu nr 2186/2004 z dnia 22 lipca 2004 r. w sprawie reorganizacji kapitału i prywatyzacji spółki Bábolna Mezőgazdasági Termelő, Fejlesztő és Kereskedelmi Zrt. [*Határozatok Tára* nr 2004/33 (22 lipca)].

20 Decyzją z dnia 17 maja 2005 r. Hivatal uwzględnił częściowo wniosek Bábolnej, przyznając jej kwotę 174 410 400 HUF tytułem jednolitej płatności obszarowej oraz kwotę 70 677 810 HUF tytułem krajowej rolniczej płatności uzupełniającej do gruntów ornych.

21 Jednakże po stwierdzeniu, że wobec Bábolnej toczyło się od dnia 1 września 2004 r. postępowanie likwidacyjne, Hivatal wydał nową decyzję zmieniającą decyzję z dnia 17 maja 2005 r. Poprzez tę decyzję zmieniającą zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) dekretu rządowego nr 6/2004 z dnia 22 stycznia 2004 r. Hivatal oddalił wniosek o rolniczą płatność uzupełniającą do gruntów ornych i nakazał Bábolnej zwrot kwoty 15 829 789 HUF, wypłaconej jej już z tego tytułu.

22 Bábolna wniosła skargę, żądając unieważnienia rzeczonej decyzji zmieniającej i utrzymania w mocy decyzji z dnia 17 maja 2005 r.

23 Bábolna podnosi przed Főrosi Bíróság (sądem w Budapeszcie), że mające zastosowanie do niniejszej sprawy przepisy wspólnotowe nie przewidują żadnego wyłączenia związanego z postawieniem w stan likwidacji. Otrzymanie płatności podlega jej zdaniem jedynie wymogowi, by dane gospodarstwo znajdowało się na terytorium Wspólnoty, ponieważ status prawny wnioskodawcy w świetle prawa krajowego nie ma w tym względzie znaczenia.

24 Hivatal z kolei wnosi o oddalenie skargi.

25 Zdaniem sądu krajowego niezbędne w celu rozstrzygnięcia zawisłego przed nim sporu jest ustalenie, czy spółka handlowa prowadząca gospodarstwo rolne w jednym z państw członkowskich jest uprawniona do otrzymania krajowych płatności uzupełniających, gdy znajduje się w dobrowolnej likwidacji.

26 Főrosi Bíróság zastanawia się w szczególności, czy można uregulować kwestie krajowych płatności uzupełniających w sposób całkowicie odrębny, niezależnie od zasad i przepisów Unii. Sąd ten zmierza zatem do ustalenia, czy państwo członkowskie może uzależnić otrzymanie uzupełniających płatności krajowych od spełnienia ściślejszych i surowszych wymogów niż te przewidziane w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej ustanowionego przepisami Unii.

27 Sąd ten ponadto zauważa w ramach piątego pytania prejudycjalnego, które zadaje, iż prawo węgierskie przewiduje różne rodzaje statusu prawnego dla postępowania układowego, upadłościowego i w sprawie dobrowolnej likwidacji.

28 Uznając, że rozstrzygnięcie zawisłego przed nim sporu uzależnione jest od wykładni mającego zastosowanie prawa unijnego, Fővárosi Bíróság postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

„1) Czy wymogi dotyczące wspólnotowej pomocy w dziedzinie [WPR] (EFOGR) mogą się różnić od wymogów dotyczących krajowych płatności uzupełniających, tj. czy można ustanowić dla krajowych płatności uzupełniających inne i bardziej surowe wymogi, niż wymogi prawnie ustanowione dla pomocy finansowanej z EFOGR?

2) Czy zakres podmiotowy, w odniesieniu do odbiorców pomocy, określony w art. 1 ust. 4 rozporządzenia [nr 3508/92] i w art. 10 lit. a) rozporządzenia [nr 1259/1999] można interpretować w ten sposób, że z podmiotowego punktu widzenia istnieją tylko dwie przesłanki pomocy: uprawniona do otrzymania pomocy jest a) grupa producentów rolnych (jednostka) b), której gospodarstwo znajduje się na terytorium Wspólnoty?

3) Czy wymienione rozporządzenia można interpretować w ten sposób, że producent rolny, którego gospodarstwo znajduje się na terytorium Wspólnoty, lecz który zamierza zaprzestać działalności w przyszłości (po wykorzystaniu pomocy), nie jest uprawniony do otrzymania tej pomocy?

4) Jak na podstawie obu powyższych rozporządzeń należy interpretować status prawny przyznany na mocy prawa krajowego?

5) Czy status prawny przyznany na mocy prawa krajowego obejmuje status prawny odpowiadający ewentualnej formie zaprzestania działalności przez producenta rolnego (grupę)? […]

6) Czy wymagania dotyczące ubiegania się o (wspólnotową) jednolitą płatność obszarową i wymagania dotyczące ubiegania się o krajową płatność uzupełniającą można uregulować w odmienny i całkowicie niezależny sposób? Jaka zależność istnieje (może istnieć) między zasadami, systematyką i celami obu rodzajów pomocy?

7) Czy można wykluczyć z krajowych płatności uzupełniających grupę (osobę), która w pozostałym zakresie spełnia wymogi dotyczące jednolitej płatności obszarowej?

8) Czy zakres przedmiotowy rozporządzenia […] nr 1259/1999 obejmuje również, na podstawie art. 1 tego rozporządzenia, krajowe płatności uzupełniające, mając na uwadze, że to, co EFOGR finansuje jedynie w części, finansowane jest następnie poprzez krajowe płatności uzupełniające?

9) Czy producent rolny, którego gospodarstwo, działające zgodnie prawem i w sposób rzeczywisty, znajduje się na terytorium Wspólnoty, jest uprawniony do otrzymywania krajowych płatności uzupełniających?

10) Jeżeli prawo krajowe zawiera szczególne uregulowania dotyczące postępowania w sprawie ustania spółek handlowych, to czy uregulowania te są istotne z punktu widzenia pomocy wspólnotowej (oraz pomocy krajowej powiązanej z pomocą wspólnotową)?

11) Czy wspólnotowe i krajowe uregulowania dotyczące funkcjonowania [WPR] należy interpretować w ten sposób, że mają one tworzyć złożony system prawny, który można interpretować w sposób jednolity i który działa w oparciu o te same zasady i wymogi?

12) Czy zakres zastosowania art. 1 ust. 4 rozporządzenia nr 3508/92 i art. 10 lit. a) rozporządzenia nr 1259/1999 należy interpretować w ten sposób, że z punktu widzenia pomocy całkowicie nieistotne są zarówno zamiar producenta rolnego, by zaprzestać działalności w przyszłości, jak i odpowiadający temu zamiarowi status prawny?".

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

Uwagi wstępne

29 W kontekście rozszerzenia Unii Europejskiej, które miało miejsce w 2004 r., w akcie przystąpienia przewidziano włączenie przepisów dotyczących wprowadzenia płatności bezpośrednich w nowych państwach członkowskich i systemu jednolitej płatności obszarowej do rozporządzenia nr 1259/1999. Następnie zostały one włączone decyzją 2004/281 do rozporządzenia nr 1782/2003, którym uchylono od dnia 1 maja 2004 r. rozporządzenia nr 3508/92 i nr 1259/1999.

30 W tych okolicznościach spór przed sądem krajowym podlega rozporządzeniu nr 1782/2003 ze względu na datę, w której zaszły okoliczności faktyczne.

31 Ponieważ zadaniem Trybunału jest dokonanie wykładni wszelkich przepisów prawa Unii, których potrzebują sądy krajowe w celu rozstrzygnięcia zawisłych przed nimi sporów, nawet jeżeli przepisy te nie są wyraźnie wskazane w pytaniach skierowanych do niego przez te sądy (zob. w szczególności wyrok z dnia 8 marca 2007 r. w sprawie C-45/06 Campina, Zb.Orz. s. I-2089, pkt 31), pytania prejudycjalne należy rozumieć w ten sposób, że dotyczą rozporządzenia nr 1782/2003 lub wpisują się w kontekst tego rozporządzenia.

W przedmiocie wszystkich pytań

32 W dwunastu pytaniach, które należy rozpatrywać łącznie, sąd krajowy zmierza w istocie do ustalenia, czy rozporządzenie nr 1782/2003 sprzeciwia się przepisom krajowym, na mocy których wyłączone są z otrzymania krajowej płatności uzupełniającej osoby prawne prowadzące gospodarstwo rolne na terytorium danego państwa członkowskiego ze względu na to, że toczy się wobec nich postępowanie w sprawie dobrowolnej likwidacji.

33 Rozporządzenie nr 1782/2003 ustanawia w szczególności w art. 1 wspólne zasady dotyczące płatności bezpośrednich w ramach systemów wsparcia dochodowego objętych WPR, wsparcie dochodowe dla rolników (system płatności jednolitych) oraz przejściowe, uproszczone wsparcie dla dochodów rolników w nowych państwach członkowskich (system jednolitej płatności obszarowej).

34 Zgodnie z art. 143a i 143b rozporządzenia 1782/2003 płatności bezpośrednie lub, w danym przypadku, system jednolitej płatności obszarowej są stopniowo wprowadzane w nowych państwach członkowskich. Owo stopniowe wprowadzanie systemów wsparcia unijnego w nowych państwach członkowskich ma na celu to, by nie spowalniać niezbędnej restrukturyzacji sektora rolnego tych państw członkowskich oraz by nie tworzyć istotnych różnic w dochodach i dysproporcji społecznych w wyniku przyznania pomocy, nieproporcjonalnych do poziomu dochodów rolników

i ludności ogółem (zob. analogicznie wyrok z dnia 23 października 2007 r. w sprawie C-273/04 Polska przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. I-8925, pkt 69).

35 Zgodnie z art. 143c nowe państwa członkowskie mają niemniej możliwość uzupełnienia płatności bezpośrednich lub jednolitej płatności obszarowej poprzez uzupełniającą krajową pomoc finansowaną co najmniej częściowo ze swojego budżetu krajowego.

36 W tym względzie rozporządzenie nr 1782/2003 przyznaje tym państwom pewien zakres uznania w ramach wdrażania krajowej płatności uzupełniającej. W szczególności art. 143c ust. 6 tego rozporządzenia przewiduje, że nowe państwa członkowskie mogą podjąć decyzję, na podstawie obiektywnych kryteriów i za zgodą Komisji, o kwotach uzupełniającej pomocy krajowej, jaka ma być udzielona.

37 Jednakże z uwagi na okoliczność, iż przyjęcie uregulowania krajowego, takiego jak w postępowaniu przed sądem krajowym, wpisuje się w ramy WPR, uregulowanie to nie może być ustanowione lub stosowane w sposób uniemożliwiający realizację celów zamierzonych przez tę politykę (zob. podobnie wyrok z dnia 5 maja 2011 r. w sprawach połączonych C-230/09 i C-231/09 Kurt und Thomas Etling i in., Zb.Orz. s. I-3097, pkt 75), a w szczególności celów przewidzianych w systemach pomocy ustanowionych w rozporządzeniu nr 1782/2003.

38 Zakres uznania przysługujący nowym państwom członkowskim jest ponadto ograniczony, ponieważ zgodnie z treścią art. 143c ust. 7 tego rozporządzenia poziom, do którego uzupełniająca pomoc krajowa może być wypłacana, który powinien zawierać się w granicach określonych w art. 143c ust. 2 – lub ewentualnie art. 143c ust. 5 – jak

również stawka tej pomocy i ewentualne warunki jej udzielenia powinny podlegać uprzedniemu zezwoleniu Komisji.

39 Tymczasem w niniejszej sprawie należy zauważyć, że z akt wynika, iż program Republiki Węgierskiej z dnia 18 maja 2004 r. dotyczący uzupełniającej krajowej pomocy bezpośredniej, zatwierdzony decyzją Komisji z dnia 29 czerwca 2004 r. [C(2004)2295], nie zawierał warunku, zgodnie z którym uzupełniająca pomoc krajowa może być przyznana tylko rolnikom w rozumieniu rozporządzenia nr 1782/2003, wobec których nie toczy się postępowanie w sprawie dobrowolnej likwidacji.

40 Dlatego też wystarczy stwierdzić, że jeżeli chodzi o przyznanie uzupełniającej pomocy krajowej takiej jak ta, której dotyczy postępowanie przed sądem krajowym, rozporządzenie nr 1782/2003 sprzeciwia się nałożeniu warunku, na który nie udzieliła zgody Komisja, bez potrzeby orzekania w przedmiocie zgodności tego warunku z celami tego rozporządzenia oraz ogólnie z podstawowymi zasadami prawa Unii, do których przestrzegania państwa członkowskie są również zobowiązane (zob. ww. wyrok w sprawie Kurt und Thomas Etling i in., pkt 74).

41 W świetle całości powyższych rozważań na zadane pytania należy odpowiedzieć, iż rozporządzenie nr 1782/2003 powinno być interpretowane w ten sposób, że sprzeciwia się ono przepisom krajowym, na mocy których wyłączone są z otrzymania uzupełniającej pomocy krajowej osoby prawne prowadzące gospodarstwo rolne na terytorium danego państwa członkowskiego ze względu na to, że toczy się wobec nich postępowanie w sprawie dobrowolnej likwidacji, jeżeli Komisja nie wyraziła uprzednio zgody na warunek dotyczący braku takiego postępowania.

W przedmiocie kosztów

42 Dla stron postępowania przed sądem krajowym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed tym sądem, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż poniesione przez strony postępowania przed sądem krajowym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (pierwsza izba) orzeka, co następuje:

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001, zmienione decyzją Rady 2004/281/WE z dnia 22 marca 2004 r., powinno być interpretowane w ten sposób, że sprzeciwia się ono przepisom krajowym, na mocy których wyłączone są z otrzymania uzupełniającej pomocy krajowej osoby prawne prowadzące gospodarstwo rolne na terytorium danego państwa członkowskiego ze względu na to, że toczy się wobec nich postępowanie w sprawie dobrowolnej likwidacji, jeżeli Komisja Europejska nie wyraziła uprzednio zgody na warunek dotyczący braku takiego postępowania.

Podpisy